

זבים הי – טבול יום א:א

פרק ה – משנה י

הנוגע בשרץ ובשכבת זרע, ובטמא מת, ובמצרע בימי ספרו, ובמי חטאת שאין בהם כדי הזיה, ובנבלה, ובמרקב, מטמא אחד ופוסל אחד. זה הכלל, כל הנוגע באחד מכל אבות הטמאות שבתורה, מטמא אחד ופוסל אחד, חוץ מן האדם. פרש, מטמא אחד ופוסל אחד:

פרק ה – משנה יא

בעל קרי, כמגע שרץ. ובו על נדה, כטמא מת, אלא שחמור ממונו בו על נדה, שהוא מטמא משכב ומושב טמאה קלה לטמא אכלין ומשקין:

פרק ה – משנה יב

אלו פוסלים את התרומה. האוכל אכל ראשון, והאוכל אכל שני, והשותה משקין טמאין, והבא ראשו ורבו במים שאובין, וטהור שנפלו על ראשו ועל רבו שלשה לגין מים שאובין, והספר, והידים, וטבול יום, והאכלים והכלים שנטמאו במשקים:

הדרן עלך מסכת זבים!

מזל טוב!

מסכת טבול יום
פרק א – משנה א

המְכַנֵּס חֲלוֹת עַל מְנַת לְהַפְרִישׁ, וְנִשְׁכּוּ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, חֲבוּר בְּטָבוֹל יוֹם. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵינּוּ חֲבוּר. מְקַרְצוֹת נוֹשְׁכוֹת זֶה בְּזֶה, וְכַפְרוֹת נוֹשְׁכוֹת זֶה בְּזֶה, הָאוֹפֶה חֲמִיטָה עַל גְּבִי חֲמִיטָה עַד שֶׁלֹּא קָרְמוּ בַתְּנוּר, וְקוֹלִית שֶׁל מַיִם הַמְּחַלְחֵלֶת, וְרִתִּיחַת גְּרִיסִין שֶׁל פּוֹל רֵאשׁוּנָה, וְרִתִּיחַת יַיִן חָדָשׁ, רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמְרִים, אֵף שֶׁל אֶרֶז, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, חֲבוּר בְּטָבוֹל יוֹם. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵינּוּ חֲבוּר. וּמוֹדִים בְּשָׂאֵר כָּל הַטְּמָאוֹת, בֵּין קְלוֹת בֵּין חֲמוּרוֹת:

טבול יום א:ב – א:ה

פרק א – משנה ב

המכנס חלות על מנת שלא להפריש, האופה חמיטה על גבי חמיטה משקדמו בתנור, וקולית של מים שאינה מחלחלת, ורתיחת גריסין של פול שניה, ורתיחת יין ישן, ושל שמו לעולם, ושל עדשים, רבי יהודה אומר, אף של טפח, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

פרק א – משנה ג

מסמר שאחר הכפר, וגרגר מלח קטן, וחרחור פחות מכאצבע, רבי יוסי אומר, כל שהוא נאכל עליו, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

פרק א – משנה ד

הצרוז שבכפר, וגרגר מלח גדול, והתרמוס, והחרחור יתר מכאצבע, רבי יוסי אומר, כל שאינו נאכל עמו, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום:

פרק א – משנה ה

השערה והכסמת בזמן שאינן קלופים, התיאה והחלתית והאלום, רבי יהודה אומר, אף אפונים שחורים, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, טהורים בטבול יום, וטמאים בכל הטמאות. השערה והכסמת בזמן שהן קלופים, והחטה בין שהיא קלופה בין שאינה קלופה, הקצח, והשמשום, והפלפל, רבי יהודה אומר, אף אפונים לבנים, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

טבול יום בא – ביז

פרק ב – משנה א

מִשְׁקָה טָבוּל יוֹם, כְּמִשְׁקִין שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בָּהֶן. אֱלוֹ וְאֵלוֹ, אֵינָן מְטַמְּאִין.
וְשֶׁאֵר כָּל הַטַּמְּאִין, בֵּין קָלִין בֵּין חֲמוּרִין, הַמִּשְׁקִין הַיּוֹצְאִים מֵהֶן, כְּמִשְׁקִין
שֶׁהוּא נוֹגֵעַ בָּהֶן. אֱלוֹ וְאֵלוֹ תַּחֲלָה, חוּץ מִן הַמִּשְׁקָה שֶׁהוּא אֵב הַטַּמְּאָה:

פרק ב – משנה ב

קִדְרָה שֶׁהִיא מְלֵאָה מִשְׁקִים וְנֹגֵעַ בָּהּ טָבוּל יוֹם, אִם הִיא מִשְׁקָה תְּרוּמָה,
הַמִּשְׁקִין פְּסוּלִין וְהַקִּדְרָה טְהוֹרָה. וְאִם הִיא מִשְׁקָה חֲלִין, הַכֹּל טְהוֹר. וְאִם
הִיא יָדִיו מְסֻאָבוֹת, הַכֹּל טָמֵא. זֶה חֲכֹר בְּיָדַיִם מִבְּטָבוּל יוֹם. וְחֲכֹר בְּטָבוּל
יוֹם מִבְּיָדַיִם, שֶׁסָּפַק טָבוּל יוֹם פּוֹסֵל אֶת הַתְּרוּמָה, וְהַיָּדַיִם סָפְקוֹן טְהוֹר:

פרק ב – משנה ג

הַמִּקְפָּה שֶׁל תְּרוּמָה וְהַשּׁוֹם וְהַשְּׁמֹן שֶׁל חֲלִין, שֶׁנֹּגֵעַ טָבוּל יוֹם בְּמִקְצָתוֹ,
פָּסֵל אֶת כָּלֶם. הַמִּקְפָּה שֶׁל חֲלִין וְהַשּׁוֹם וְהַשְּׁמֹן שֶׁל תְּרוּמָה, שֶׁנֹּגֵעַ טָבוּל
יוֹם בְּמִקְצָתוֹ, לֹא פָּסֵל אֶלָּא מְקוֹם מִגָּעוֹ. וְאִם הִיא הַשּׁוֹם מְרֻבָּה, הוֹלְכִין
אֲחֵר הָרֵב. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵימַתִּי, בְּזִמְנֵן שֶׁהוּא גוֹשׁ בְּקַעְרָה. אָבֵל אִם הִיא
מִפְּזָר בְּמִדּוּכָה, טְהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּפִזּוּרָו. וְשֶׁאֵר כָּל הַנִּדְּוָכִין שֶׁדָּכוּ
בְּמִשְׁקִין. אָבֵל אֶת שֶׁדָּרְכוּ לְדוּד בְּמִשְׁקִים וְדָכוּ שֶׁלֹּא בְּמִשְׁקִין וְהוּא גוֹשׁ
בְּקַעְרָה, הָרִי אֵלוֹ כְּעִגּוּל שֶׁל דְּבֵלָה:

פרק ב – משנה ד

הַמִּקְפָּה וְהַחֲמִיטָה שֶׁל חֲלִין וְהַשְּׁמֹן שֶׁל תְּרוּמָה צָף עַל גְּבִיָּהּ, וְנֹגֵעַ טָבוּל
יוֹם בְּשְׁמֹן, לֹא פָּסֵל אֶלָּא הַשְּׁמֹן. וְאִם חֲבֵץ, כָּל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ הַשְּׁמֹן, פָּסֵל:

TIME 4 MISHNA TEXT

טבול יום ביה – ביח

פרק ב – משנה ה

בְּשֵׁר הַקֹּדֶשׁ שֶׁקָרַם עָלָיו הַקֶּפֶה, נִגַע טְבוּל יוֹם בְּקֶפֶה, חֲתִיכוֹת מִתְרוֹת.
נִגַע בְּחֲתִיכָה, חֲתִיכָה וְכָל הָעוֹלִים עִמָּה, חִבּוּר זֶה לָזֶה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי
אוֹמֵר, שְׁנִיָּהֶם חִבּוּר זֶה לָזֶה. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת שֶׁקָרְמוּ עַל גְּבֵי פְרוֹסוֹת.
מַעֲשֵׂה קִדְרָה בְּקִטְנִיּוֹת, בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּ פְרוּדִים, אֵינָן חִבּוּר. בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּ גּוֹשׁ,
חִבּוּר. אִם הָיוּ גּוֹשִׁין הִרְבֵּה, הָרִי אֵלָיו יִמְנוּ. שְׁמֹן שֶׁהוּא צָף עַל גְּבֵי הַיָּין
וְנִגַע טְבוּל יוֹם בְּשְׁמֹן, לֹא פָסַל אֶלָּא הַשְּׁמֹן. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר,
שְׁנִיָּהֶם חִבּוּר זֶה לָזֶה:

פרק ב – משנה ו

חֲבִית שֶׁשָּׁקְעָה לְתוֹךְ בּוֹר שֶׁל יָיִן וְנִגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם, מִשְׁפָּה וְלִפְנֵים, חִבּוּר.
מִן הַשְּׁפָה וְלַחֲוֶץ, אֵינָנו חִבּוּר. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אֶפְלוּ עַל גְּבֵה רוּם
קוֹמָה וְנִגַע כִּנְגַד פִּיָּה, חִבּוּר:

פרק ב – משנה ז

חֲבִית שֶׁנִּקְבָּה בֵּין מַפִּיָּה בֵּין מִשׁוּלֵיָּהּ בֵּין מִצְדֵיָּהּ וְנִגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם,
טְמֵאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מַפִּיָּה וּמִשׁוּלֵיָּהּ, טְמֵאָה. מִן הַצְּדָדִין, מִכָּאן
וּמִכָּאן, טְהוֹרָה. הַמְעַרָה מְכַלֵּי לְכָלֵי וְנִגַע טְבוּל יוֹם בְּקִלּוּחַ, אִם יֵשׁ בּוֹ,
יַעֲלֶה בְּאַחַת וּמֵאָה:

פרק ב – משנה ח

בְּעִבּוּעַ שֶׁבְּחֲבִית שֶׁנִּקְבַּ בֵּין מַבְּחוּץ וּבֵין מַלְמַעְלוֹ בֵּין מַלְמָטוֹ,
זֶה כִּנְגַד זֶה, טְמֵא בְּאֵב הַטְּמֵאָה וְטְמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת. הַפְּנִימִי מַלְמָטָה
וְהַחִיצוֹן מַלְמַעְלוֹ, טְמֵא בְּאֵב הַטְּמֵאָה וְטְמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת. הַפְּנִימִי מַלְמַעְלוֹ
וְהַחִיצוֹן מַלְמָטוֹ, טְהוֹר בְּאֵב הַטְּמֵאָה וְטְמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת:

TIME MISHNA TEXT

טבול יום ג:א – ג:ד

פרק ג – משנה א

כָּל יְדוֹת הָאֲכָלִים שֶׁהֵם חֲבוּר בְּאֵב הַטְּמֵאָה, חֲבוּר בְּטָבֹל יוֹם. אֲכָל שְׁנַפְרָס וּמַעֲרָה מְקַצֵּת, רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אִם אוֹחַז בְּגָדוֹל וְהִקְטָן עוֹלָה עִמּוֹ, הֵרִי הוּא כְמוֹהוּ. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, אִם אוֹחַז בְּקָטָן וְהִגְדוֹל עוֹלָה עִמּוֹ, הֵרִי הוּא כְמוֹהוּ. רַבִּי נַחֲמָיָה אֹמֵר, בְּטָהוֹר. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, בְּטָמֵא. וְשָׂאֵר כָּל הָאֲכָלִים, אֵת שֶׁדָּרְכוּ לְאָחַז בְּעֵלָה, אוֹחַז אוֹתוֹ בְּעֵלָה. וּבִקְלָח, אוֹחֲזִין אוֹתוֹ בְּקְלָח:

פרק ג – משנה ב

יָרַק שֶׁל תְּרוּמָה וּבִיצָה טְרוּפָה נְתוּנָה עַל גִּבּוֹ, וְנִגַּע טָבֹל יוֹם בְּבִיצָה, לֹא פָסַל אֶלָּא הִקְלַח שְׁכַנְגָדוֹ. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, כָּל הַסֵּדֵר הָעֲלִיּוֹן. אִם הָיָה כְּמִין כּוֹבֵעַ, אֵינָה חֲבוּר:

פרק ג – משנה ג

חוּט שֶׁל בִּיצָה שֶׁקָּרַם עַל דְּפָנוֹת שֶׁל לֶפֶס, וְנִגַּע בּוֹ טָבֹל יוֹם, מִן הַשֶּׁפָּה וְלִפְנֵים, חֲבוּר. מִן הַשֶּׁפָּה וְלַחוּץ, אֵינּוּ חֲבוּר. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, חוּט וְכָל שֶׁנִּקְלַף עִמּוֹ. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת שֶׁקָּרְמוּ עַל שִׁפְתָהּ שֶׁל קִדְרָה:

פרק ג – משנה ד

עֶסֶה שֶׁנִּדְמָעָה אוֹ שֶׁנִּתְחַמְצָה בְּשָׂאֵר שֶׁל תְּרוּמָה, אֵינָה נִפְסַלֶת בְּטָבֹל יוֹם. רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹסְלִין. עֶסֶה שֶׁהִכְשֵׁרָה בְּמִשְׁקָה וְנִלוּשָׁה בְּמִי פְרוֹת וְנִגַּע בָּהֶן טָבֹל יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִתּוֹתָא אֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פָּסַל אֵת כֻּלָּה. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מִשְׁמוֹ, לֹא פָסַל אֶלָּא מִקּוֹם מִגְעוֹ:

TIME MISHNA TEXT

טבול יום גיה – ד:ב

פרק ג – משנה ה

יֵרַק שֶׁל חֲלִין שֶׁבִשְׁלוֹ בְּשֶׁמֶן שֶׁל תְּרוּמָה, וְנִגַּע בּוֹ טְבוּל יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִיתוֹתָא אֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פָּסֵל כֻּלָּה.
רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מִשְׁמוֹ, לֹא פָּסֵל אֶלָּא מְקוּם מִגְעוֹ:

פרק ג – משנה ו

טְהוֹר שֶׁנִּגַּס מִן הָאֵכֶל וְנִפְלַעַל בְּגָדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר. הִיָּה
אוֹכֵל זֵיתִים פְּצוּעִים וְתִמְרִים רְטֹבֹת, כֹּל שֶׁהוּא רוֹצֶה לְמַעַן אֶת גְּרַעֲיָנָתוֹ
וְנִפְלַעַל בְּגָדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טָמֵא. הִיָּה אוֹכֵל זֵיתִים נְגוּבִין
וְתִמְרִים יְבֻשׁוֹת, כֹּל שֶׁאִינוֹ רוֹצֶה לְמַעַן אֶת גְּרַעֲיָנָתוֹ וְנִפְלַעַל בְּגָדָיו וְעַל
כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר. אֶחָד טְהוֹר וְאֶחָד טְבוּל יוֹם, כְּאֵלוֹ. רַבִּי מֵאִיר
אֹמֵר, אֵלוֹ וְאֵלוֹ טָמֵאִין בְּטְבוּל יוֹם, שֶׁמִּשְׁקִין שֶׁל טָמֵא מְכַשְׂרִין לְרִצּוֹנוֹ
וְשֵׁלָא לְרִצּוֹנוֹ. וְחֻכְמִים אֹמְרִים, אֵין טְבוּל יוֹם טָמֵא:

פרק ד – משנה א

אֵכֶל מַעֲשֵׂר שֶׁהִכְשֵׁר בְּמִשְׁקָה, וְנִגַּע בּוֹ טְבוּל יוֹם אוֹ יָדִים מְסֻאָבוֹת,
מְפָרִישִׁין מִמֶּנּוּ תְרוּמַת מַעֲשֵׂר בְּטְהָרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי,
וְהַשְּׁלִישִׁי טְהוֹר לְחֲלִין:

פרק ד – משנה ב

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא טְבוּלַת יוֹם, לָשָׂה אֶת הָעֶסָה, וְקוֹצֶה לָּהּ חֲלָה וּמְפָרֶשֶׁתָּהּ,
וּמִנְחָתָהּ בְּכַפִּישָׁה מִצְרִית אוֹ בְּנַחֲוֹתָא, וּמִקְפֵּת וְקוֹרָא לָּהּ שֵׁם,
מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טְהוֹר לְחֲלִין:

טבול יום דיג – ד:ו

פרק ד – משנה ג

עֲרֵבָה שֶׁהִיא טְבוּלַת יוֹם, לְשֵׁין בָּהּ אֶת הָעֶסָה וְקוֹצִין מִמֶּנָּה חֻלָּה, וּמִקְפֹּת וְקוֹרִין לָהּ שֵׁם, מִפְּנֵי שֶׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טָהוֹר לְחֻלִּין:

פרק ד – משנה ד

לָגִין שֶׁהוּא טְבוּל יוֹם, וּמִלֵּאָהּ מִן הַחֻבִּית מֵעֶשֶׂר טָבֵל, אִם אָמַר, הֲרִי זֶה תְּרוּמַת מֵעֶשֶׂר מִשְׁתַּחֲשָׁד, הֲרִי זֶה תְּרוּמַת מֵעֶשֶׂר. אִם אָמַר, הֲרִי זֶה עֲרוּב, לֹא אָמַר כָּלוּם. נִשְׁבְּרָה הַחֻבִּית, הֲלָגִין בְּטָבֵלוֹ.
נִשְׁבַּר הֲלָגִין, הַחֻבִּית בְּטָבֵלָה:

פרק ד – משנה ה

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, מְחַלְלִין עַל פְּרוֹת עִם הָאָרֶץ. חָזְרוּ לוֹמַר, אֵף עַל מְעוֹתָיו. בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, הַיּוֹצֵא בְּקוֹלָר וְאָמַר, כָּתְבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי, הֲרִי אֵלּוֹ יִכְתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. חָזְרוּ לוֹמַר, אֵף הַמְּפָרֵשׁ וְהַיּוֹצֵא בְּשִׁירָא.
רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁזוּרִי אוֹמַר, אֵף הַמְּסַכֵּן:

פרק ד – משנה ו

הַכְּדוּמִין הָאֲשֶׁקְלוּנִים שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְאֲנָקְלֵי שְׁלֵהֶם קִיַּמְתָּ, הֲרִי אֵלּוֹ טְמֵאִין.
הַמְּעַבֵּר וְהַמְּזוֹרֵה וְהַמְּגוֹב וְכֵן מִסְרֵק שֶׁל רֹאשׁ שֶׁנִּטְלָה אַחַת מִשְׁנֵיהֶן וְעִשָּׂאן שֶׁל מַתְּכוֹת, הֲרִי אֵלּוֹ טְמֵאִין. וְעַל כֵּלָּן אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
דְּבַר חֲדָשׁ חֲדָשׁ הַסּוֹפְרִים וְאִין לִי מָה לְהַשִּׁיב:

TIME 4 MISHNA TEXT

טבול יום ד:ז – ידיים א:ג

פרק ד – משנה ז

התורם את הבור ואומר, הרי זו תרומה על מנת שתעלה שלום, שלום מן השבר ומן השפיקה, אבל לא מן הטמאה. רבי שמעון אומר, אף מן הטמאה. נשברה, אינה מדמעת. עד היכן תשבר ולא תדמע. כדי שתתגלגל ותגיע לבור. רבי יוסי אומר, אף מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה, נשברה, אינה מדמעת, מפני שהוא תנאי בית דין:

*הדרן עלך מסכת טבול יום!
מזל טוב!*

פרק א – משנה א

מי רביעית נותנין לידיים, לאחד, אף לשנים. מחצית לג, לשלשה או לארבעה. מלג, לחמשה ולעשרה ולמאה. רבי יוסי אומר, ובלבד שלא יפחת לאחרון שבהם מרביעית. מוסיפין על השניים ואין מוסיפין על הראשונים:

פרק א – משנה ב

בכל הכלים נותנין לידיים, אפלו בכלי גללים, בכלי אבנים, בכלי אדמה. אין נותנין לידיים, לא בדפנות הכלים, ולא בשולי המחץ, ולא במגופת החבית. ולא יתן לחברו בחפניו, מפני שאין ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטאת ואין נותנים לידיים אלא בכלי. ואין מצילין בצמיד פתיל אלא כלים, שאין מצילין מיד כלי חרש אלא כלים:

פרק א – משנה ג

המים שנפסלו משתית הבהמה, בכלים, פסולים. ובקרקעות, כשרים. נפל לתוכן דיו, קומוס, וקנקנתום ונשתנו מראיהו, פסולין. עשה בהם מלאכה או ששרה בהן פתו, פסולין. שמעון התמני אומר, אפלו נתכוון לשרות בזה ונפל לשני, כשרים: